

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 315/2023
05.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Сакића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 289/22 од 28.10.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 813/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Сакића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 289/22 од 28.10.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 813/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 289/22 од 28.10.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 2 месеца.

Наведном пресудом обавезан је окривљени АА да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, и у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Краљеву на име трошкова кривичног поступка износ од 17.730,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ, члана 246. став 8. КЗ и члана 246а став 5. КЗ од окривљеног АА је трајно одузета опојна дрога канабис, укупне нето масе 1,78 грама, једна стабљика биљке „Канабис“ и 5 комада семенки биљке „Канабис“.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 813/22 од 17.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а је пресуда Основног суда у Краљеву К 289/22 од 28.10.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Сакић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреда закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду или да побијане пресуде преиначи и уз правилну примену кривичног законика окривљеног огласи кривим и огласи за једно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. став 2. ЗКП, бранилац окривљеног наводи да је правилном применом закона окривљеног требало огласити кривим због извршења једног кривичног дела из члана 246. став 2. КЗ, јер тежи облик истоврсног кривичног дела сублимира блажи облик, а имајући у виду да су радње окривљеног описане трајним глаголом (члан 112. став 30. КЗ), па како то није учињено већ је окривљени оглашен кривим и због извршења кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ учињена је повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Привидни стицај по основу конзумпције постоји када је једно кривично дело садржано у другом. Да ли такав случај постоји оцењује се апстрактним упоређивањем самих законских описа кривичних дела, при чему се врши вредносна оцена остварених дела у том смислу што се оцењује да ли је једно кривично дело садржано у другом, те да ли је њиме обухваћено. При томе увек теже дело конзумира лакше, тако што остварење тог тежег дела обухвата и оно лакше дело које је у њему садржано.

Окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и да би се радило о привидном стицају по основу конзумпције, лакше кривично дело мора бити садржано у тежем кривичном делу, што у конкретној ситуацији није случај. Ово стога, што се радња извршења тежег кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим из члана 246. став 2. КЗ састојала у узгајању психоактивне конопље, а радња извршења лакшег кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ у неовлашћеном држању за сопствену употребу супстанце која је проглашена за опојну дрогу. Чињеница да лакше кривично дело није садржано у тежем кривичном делу, са једне стране, као и неопходност кажњавања и за лакше кривично дело, по налажењу Врховног касационог суда у

конкретном случају искључује могућност постојања привидног идеалног стицаја ових кривичних дела по основу консумпције.

Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је као неосноване оценио наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву је навео да у конкретном случају нису постојали услови за примену одредбе члана 57. став 3. КЗ, јер је погрешан став првостепеног суда да на страни окривљеног постоји отежавајућа околност – његова раније осуђиваност због истоврсног кривичног дела. Окривљени је 2007. године осуђен због кривичног дела из члана 246. став 3. КЗ, па је суд пошао од тога, да наведена кривична дела имају исти заштитни објект, а то је здравље људи. Тумачење истоврсности кривичних дела на основу овако широко постављеног заштитног објекта не оправдава оцену нижестепених судова да се у конкретном случају ранија осуда односила на истоврсно кривично дело, због чега је било места ублажавању казне окривљеном, тим пре, што кривична дела за која је окривљени оглашен кривим нису обухваћена одредбом члана 57. став 2. КЗ.

Одредбом члана 57. став 3. КЗ, прописано је да изузетно од става 1. овог члана не може се ублажити казна учиниоцу кривичног дела који је раније осуђиван за исто или истоврсно кривично дело.

Како из списка предмета произилази да је окривљени АА оглашен кривим и осуђен пресудом Окружног суда у Краљеву К бр. 31/07 од 04.06.2007. године, због кривичног дела из члана 246. став 3. КЗ, па наведено кривично дело представља истоврсно кривично дело у односу на кривична дела за која је оглашен кривим у овом кривичном поступку, јер осим ширег појма заштитног објекта – кривична дела против здравља људи, ова кривична дела садрже још ужи заштитни објекат – у питању су кривична дела против злоупотребе психоактивних супстанци, правилан је став нижестепених судова да се, у смислу члана 57. став 3. КЗ, окривљеном АА не може ублажити казна, па су изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**